

Вадим Іванович КОЛОМІЄЦЬ*(Науково-дослідний інститут публічного права, м. Київ)*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ МІЖ ОРГАНАМИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

У статті, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених та норм чинного законодавства, узагальнено досвід США, Франції та Німеччини у сфері забезпечення взаємодії органів досудового розслідування. Запропоновано авторське бачення стосовно того, який саме позитивний зарубіжний досвід найбільш доцільно запровадити в українській реалії. Відзначено, що в системі досудового розслідування США взаємодія різних органів відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності та успішності правосудних процесів. Досудове розслідування може розпочатися з ініціативи поліції, яка виявляє можливі порушення закону, або від федеральних агентств, які надають інформацію про ймовірні злочини. Наприклад, Федеральне бюро розслідувань (FBI) може отримати від Агентства з контролю за алкоголем, тютюном, вогнепальною та вибуховою продукцією (ATF) інформацію щодо можливих порушень закону. Органи розслідування активно обмінюються інформацією, сприяючи ефективному аналізу та виявленню фактів вчинення злочинів. Узагальнено, що на сьогоднішній день в провідних державах Європи та Світу сформувались досить різноманітні підходи щодо організації діяльності органів досудового розслідування взагалі, та забезпечення їх спільної діяльності, зокрема.

Ключові слова: зарубіжний досвід, правове регулювання, взаємодія, досудове розслідування, правоохоронні органи.

Постановка проблеми. Створення належних правових та організаційних умов для ефективної взаємодії між органами досудового розслідування вимагає проведення комплексних теоретичних досліджень, зокрема присвячених вивченню позитивного зарубіжного досвіду у відповідній сфері суспільного життя. Як вбачається, вивчення зарубіжного досвіду, незалежно від сфери суспільного життя, має важливе теоретичне та практичне значення, оскільки дозволяє виявити недоліки у національній правовій системі, а також адаптувати позитивний зарубіжний досвід до умов вітчизняних реалій. З огляду на зазначене, важливість вивчення зарубіжного досвіду взаємодії між органами досудового розслідування та можливостей його використання в Україні не викликає жодних сумнівів.

Окрім проблемні аспекти, пов'язані із проблемами взаємодії органів досудового розслідування, у своїх наукових працях розглядали: С.Є. Абламський, А.Є. Голубов, Ю.В. Гуцуляк, І.А. Когут, Т.В. Кордіяка, А.М. Михайлюк, О.М. Музичук, В.В. Топчій, Р.М. Яковлев та багато інших. Втім, незважаючи на чималу кількість теоретичних здобутків, в науковій літературі відсутні сучасні комплексні наукові опрацювання позитивного зарубіжного досвіду взаємодії органів досудового розслідування.

Мета статті полягає у тому, щоб узагальнити зарубіжний досвід взаємодії між органами досудового розслідування та опрацювати можливості його використання в Україні. Задля досягнення вказаної мети необхідно вирішити

наступні завдання: здійснити аналіз наукових поглядів вчених, які у своїх працях вивчали позитивний досвід різних країн світу; розкрити позитивні аспекти досвіду таких держав, як: США, Німеччина та Франція; обґрунтувати можливість використання відповідного досвіду в українських реаліях.

Наукова новизна статті полягає у тому, що у роботі було опрацьовано можливості запровадження в Україні позитивного зарубіжного досвіду взаємодії між органами досудового розслідування.

Виклад основного матеріалу. Почати аналіз досвіду конкретних держав у досліджуваній сфері необхідно зі Сполучених Штатів Америки, адже у вказаній країні сформовано досить ефективну систему правоохоронних органів, які, в тому числі, здійснюють діяльність спрямовану на проведення досудових розслідувань. У США функціонує досить розгалужена система суб'єктів, які уповноважені здійснювати досудове розслідування, з якими паралельно свою діяльність здійснюють приватні детективні агентства, які за плату здійснюють розшук на користь замовника. Агенти розшукових бюро часто виступають у суді як свідки обвинувачення, і на їхніх показаннях ґрунтуються вирoki. У більшості випадків кримінальне переслідування порушується й ведеться поліцією, федеральним бюро розслідування (ФБР) й органами атторнейської служби. До складу поліції входять численні установи, які створюються різними гілками влади. Розрізняють поліцію федеральну, поліцію штатів та місцеву поліцію. Федеральна поліція включає ФБР, яке підпорядковується міністру юстиції (генерал-атторнею) США та розслідує найнебезпечніші злочини, що переслідуються за федеральним законом і законами штатів. Діяльність інших федеральних органів розслідування в межах поліції визначена федеральним законодавством з урахуванням їхньої належності до тієї чи іншої гілки виконавчої влади. Начальник поліції підпорядковується губернатору. Не існує чіткого розмежування компетенції федеральних органів розслідування й відповідних органів у штатах, оскільки відповідальність за деякі злочини може бути передбачена й федеральним законом, і законом штату. Місцева поліція являє собою різні за структурою поліцейські сили¹.

Тож, проведений аналіз дає змогу виділити наступні загальні особливості проведення досудового розслідування в Сполучених Штатах Америки: 1) наявність ефективної системи розподілу повноважень між федеральними та місцевими органами, що уповноважені здійснювати досудове розслідування. Так, у США існує дворівнева система правоохоронних органів: федеральні та місцеві органи. Федеральні відомства відповідають за розслідування злочинів, що мають транскордонний характер або становлять загрозу для національної безпеки США. В свою чергу місцеві правоохоронні інституції відповідають за розслідування злочинів, що вчиняються на території певного штату або округу; 2) для розслідування особливо складних або резонансних злочинів часто створюються спільні слідчі групи, до складу яких входять представники федеральних та місцевих органів; 3) слідчі у США мають широкі повноваження, в тому числі право на обшук, затримання та допит підозрюваних; 4) досудове розслідування у США здійснюється відповідно до Кримінального кодексу США. Цей кодекс визначає правові засади досудового розслідування, зокрема, порядок його проведення, повноваження слідчих та права підозрюваних.

¹ Джурканин Т.Д., Негодченко О.В., В.А. Сергевнин. Кадровое обеспечение полиции США: монография. Х.: Изд-во Нац. ун-та внутр. Дел, 2003. 360 с.; Галуцько В.М. Органи слідства в державах різних правових системта в Україні: порівняльний аналіз. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2016. № 6 (2). С. 50–52.

Тож, із виділених вище особливостей слідує, що в системі досудового розслідування США взаємодія різних органів відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності та успішності правосудних процесів. Досудове розслідування може розпочатися з ініціативи поліції, яка виявляє можливі порушення закону, або від федеральних агентств, які надають інформацію про ймовірні злочини. Наприклад, Федеральне бюро розслідувань (FBI) може отримати від Агентства з контролю за алкоголем, тютюном, вогнепальною та вибуховою продукцією (ATF) інформацію щодо можливих порушень закону. Органи розслідування активно обмінюються інформацією, сприяючи ефективному аналізу та виявленню фактів вчинення злочинів. Це включає обмін даними, свідченнями та іншою інформацією, що допомагає в утворенні повноцінної картини подій. Крім того, координація дій між агентствами грає важливу роль у впорядкуванні та оптимізації розслідування. Різні агентства можуть взяти на себе певні аспекти розслідування, враховуючи свою спеціалізацію та компетенцію. Під час судового процесу фактично всі Агентства співпрацюють з Прокуратурою США, об'єднуючи зусилля для представлення доказів та забезпечення успішного вирішення справи у суді. Це може включати спільні дії щодо підготовки свідків та представлення необхідних доказів. У великих та складних справах об'єднання ресурсів різних агентств стає критичним для ефективного розслідування. Кожне агентство вносить свою експертизу та ресурси для вирішення конкретних завдань.

З огляду на зазначене вище, цілком справедливим буде підкреслити, що у США ефективність роботи суб'єктів досудового розслідування напряму залежить від якості взаємодії відповідних органів державної влади. Підтвердженням цього є і правозастосовна практика. Так, у 2023 році для розслідування терористичного акту, який стався в Нью-Йорку, була створена спільна слідча група, до складу якої входили представники ФБР, поліції Нью-Йорка та інших місцевих органів ОДР. У 2022 році для розслідування діяльності організованої злочинної групи, яка займалася контрабандою наркотиків, була створена спільна слідча група, до складу якої входили представники ФБР, DEA та інших федеральних органів ОДР.

Далі в розрізі представленої проблематики слід звернути увагу на досвід Європейських країн. Так, у Великобританії суттєво відрізняється процесуальне положення органів передсудового розслідування від судочинства західноєвропейського континентального порядку. Особливістю англійського кримінального процесу завжди було відсутність чіткого розділу на передсудове розслідування і судовий розгляд. Передсудове розслідування в англійській системі не включає такі етапи, як дізнання та попереднє слідство. Це пояснюється історичним розвитком суспільства та права, де інквізиційний тип кримінального процесу практично відсутній в історії Англії. За англійською моделлю кримінальне судочинство розглядається як конфлікт між рівноправними сторонами, і характерною рисою є змагальність, що присутня навіть на передсудових етапах¹.

У Великобританії та Північній Ірландії поліція має повноваження проводити досудове розслідування, включаючи виявлення, припинення та розкриття злочинів. Відповідальність за ці завдання покладається на спеціальних посадових осіб поліції, а саме констеблів. Загальне керівництво поліцією покладено на міністра внутрішніх справ. Поліція збирає докази, які передаються адвокату, а потім, в подальшому, представляє їх у суді. У випадку, якщо суд визнає докази

¹ Бурлака Я.А. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття : тези доп. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 19 черв. 2020 р.). Харків: НДІ ППСН, 2020. С. 132–134.

достатніми і вагомими, обвинувачення пред'являється підозрюваній особі, і починається судовий процес. Місцевий суд виступає органом попереднього провадження, контролюючи роботу органів розслідування. Саме суд має право визнавати докази, представлені поліцією, і поліції надано повноваження збирати докази лише за розпорядженням судді¹. Функцію досудового розслідування або кримінального переслідування, у Великобританії здійснюється окремим та незалежним від поліції органом, - Королівською службою переслідування (Королівська служба звинувачення).

Закон про переслідування правопорушень 1985 року було введено в дію відповідно до рекомендацій Королівської комісії щодо створення єдиної об'єднаної Королівської прокуратури, відповідальної за всі державні переслідування в Англії та Уельсі. Це призвело до злиття департаменту DPP з існуючим відділом прокуратури, який, у свою чергу, створив CPS під керівництвом DPP². Як головний орган прокуратури в Англії та Уельсі, CPS відповідає за кримінальні справи поза стадією поліцейського розслідування. Зокрема, в межах своєї компетенції CPS: розглядає справи, подані поліцією; вирішує, які справи підлягають притягненню до кримінальної відповідальності; визначає будь-які звинувачення у всіх випадках, крім незначних; консулює поліцію на ранніх стадіях розслідування; готує справи до суду та представляє їх як у магістратських судах, так і в Суді Корони; надає інформацію, допомогу та підтримку потерпілим і свідкам обвинувачення. В процесі здійснення своєї діяльності CPS розглядає докази, зібрані поліцією, і надаватиме вказівки. Під час попередніх процедур, а також в процесі проведення розслідування, CPS може допомагати поліції, пояснюючи, яка додаткова робота чи докази можуть підняти справу до «життєздатного стандарту» обвинувачення, таким чином виправляючи будь-які доказові недоліки. Незважаючи на те, що CPS тісно співпрацює з поліцією, вона не залежить від неї, і, за винятком дуже незначних випадків, рішення про переслідування справи залишається за CPS. Незалежність КПС має фундаментальне конституційне значення. Рішення щодо розгляду справ повинні ухвалюватися прокурорами з справедливістю, неупередженістю та чесністю, щоб допомогти відновити правосуддя для жертв, свідків, підсудних і громадськості.

Окрім того, в рамках представленої проблематики необхідно зауважити, що для забезпечення ефективної взаємодії між центральними та місцевими органами існує ряд механізмів, зокрема: 1) створення спільних слідчих груп (Joint Investigative Teams), які створюються для розслідування особливо складних або резонансних злочинів. До таких груп входять представники центральних та місцевих органів; 2) створення координаційних груп (Coordination Groups). Координаційні групи створюються для координації розслідування злочинів, що мають транскордонний характер. До таких груп входять представники центральних органів ОДР, а також представники органів ОДР інших країн; 3) інформаційне забезпечення та оперативний обмін інформацією. Центральні та місцеві органи ОДР обмінюються

¹ Бусол О.К. Міжнародний досвід побудови та функціонування спеціалізованих органів з протидії високопосадовій злочинності (у контексті незалежності Державного бюро розслідувань в Україні). URL: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2270:mizhnarod-nij-dosvid-pobudovi-ta-funktsionuvannya-spetsializovanih-organiv-z-protidiji-visokoposadovij-zlochinnosti-2&catid=71&Itemid=382; Галаван З.С. Функціонування системи досудового слідства у державах членах Європейського Союзу. *Публічне право*. 2012. № 3 (7). С. 218–225

² The Crown Prosecution Service. URL: <https://www.claims.co.uk/knowledge-base/legal-system/the-cps>.

інформацією про злочини, розшукувані особи та предмети, а також про зброю і наркотики.

Взаємодія між органами ОДР у Великобританії є ефективною завдяки наявності чітко визначених процедур та механізмів. Ця взаємодія сприяє розслідуванню злочинів і забезпеченню правопорядку у Великобританії. Яскравим прикладом взаємодії між органами ОДР у Великобританії є те, що у 2023 році для розслідування терористичного акту, який стався в Лондоні ще у 2017 році, була створена спільна слідча група, до складу якої входили представники поліції Шотландії, поліції Лондона та інших центральних органів ОДР.

Наступна Європейська країна, яка володіє досить цікавим досвідом у сфері функціонування органів досудового розслідування взагалі, та їх взаємодії, зокрема, є Німеччина. Так, у цій країні до 1975 року розслідування проводилося як у формі поліцейського дізнання, так і попереднього слідства. Проте для максимальної раціоналізації провадження та через дублювання дій поліції й прокурора попереднє слідство було скасоване. Нині розслідування під керівництвом прокурора проводить поліція, а судовий слідчий бере у цьому епізодичну участь, що полягає в ухваленні найсуттєвіших рішень у справі. Складені поліцією протоколи не можуть бути оголошені в судовому розгляді. Тільки допит у суді поліцейського як свідка є одним зі способів легалізації даних розслідування. Поліція у разі потреби у легалізації даних попереднього розслідування звертається в дільничний суд до судді-дізнавача. Поліція вживає всіх належних заходів щодо виявлення і вивчення обставин злочину та гарантування збереження даних, які вона отримує. Крім того, варто зауважити, що не має докладно регламентованої процесуальної форми проведення поліцією розслідування у формі дізнання¹.

В Німеччині кримінальному розслідуванню передують дізнання і воно проводиться прокуратурою спільно з участю суддів. У випадках тяжких злочинів, таких як вбивства, суддя має обов'язок вести слідчі (розшукові) дії. У випадках невідкладності суддя може проводити такі дії без клопотання прокуратури. Суддя також вирішує питання про арешт затриманої особи, під час чого здійснює допит цієї особи. Згідно з законодавством Німеччини важливо відзначити, що прокурор (Staatsanwalt) активно бере участь у розслідуванні кримінальних справ, проводячи дослідження або видаючи наказ поліції щодо розслідування. Прокурор висуває обвинувачення та вимагає покарання. Після того, як вирок набуває законної сили, прокурор відповідає за його виконання. Важливо відзначити, що прокуратура не підпорядковується жорсткій вертикалі. Прокурори працюють у судах та організаційно підпорядковані управлінням юстиції земель².

Взаємодія між органами досудового розслідування (ОДР) у Німеччині регулюється Кримінально-процесуальним кодексом Німеччини (StPO). Відповідно до цього Кодексу, ОДР здійснюють федеральні органи ОДР (Bundeskriminalamt, ВКА) та земельні органи ОДР (Landeskriminalämter, ЛКА). Федеральні органи ОДР відповідають за розслідування злочинів, що мають транскордонний характер, а також за розслідування злочинів, що становлять загрозу для безпеки Федеративної

¹ Глобенко Г.І. Зарубіжний досвід та положення законодавства України щодо дізнання: порівняльно-правовий аналіз. Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (м. Маріуполь, 22 травня 2019 р.). Маріуполь, 2019. С. 294–296; Габорак О. М. Досудове розслідування крізь призму зарубіжного досвіду. *Молодий вчений*. 2020. № 10 (1). С. 74–77.

² Теремецький В. І. Досудове розслідування: зарубіжний досвід та практика застосування в Україні. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 69. С. 24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2019_69_5.

Республіки Німеччина. До федеральних органів ОДР належать: 1) Федеральне бюро кримінальної поліції (ВКА); 2) Федеральне агентство з охорони кордонів (BPOL); 3) Федеральне агентство з розслідування економічних злочинів (BAFIN). Земельні органи ОДР відповідають за розслідування злочинів, що вчиняються на території відповідної німецької землі.

В рамках представленої проблематики варто відзначити, що у Федеративній Республіці Німеччина прокуратура відповідає за координацію досудового розслідування. Після того, як розпочинається кримінальне провадження, подальше розслідування здійснюється поліцією. Важливо зауважити, що роль прокурора обмежується вирішенням подальшої долі справи, такою як направлення на розслідування, припинення кримінального переслідування або передача справи до суду. Цікаво, що при досудовому розслідуванні в найбільш важливих і складних справах прокурор виконує його особисто, а поліція зобов'язана виконувати його вказівки щодо процесуальних та інших дій. Органи поліції в Німеччині мають чітко регламентовану структуру на трьох адміністративних рівнях, включаючи внутрішній поділ на загальну і кримінальну поліцію. Загальна поліція займається розслідуванням невеликих (непомітних) злочинів, тоді як кримінальна поліція розслідує серйозні злочини. На федеральному рівні існує федеральне управління кримінальної поліції, яке в основному виконує координуючу та підтримуючу функції для місцевих підрозділів. Це управління може займатися обмеженим числом категорій кримінальних справ, особливо небезпечних, таких як фальшивомонетництво, тероризм і інші¹.

Взаємодія між федеральними та земельними органами досудового розслідування здійснюється на основі поєднання принципів централізації та децентралізації. Відповідно до принципу централізації, федеральні органи мають пріоритет у розслідуванні злочинів, що мають транскордонний характер або становлять загрозу для безпеки Федеративної Республіки Німеччина. Відповідно до принципу децентралізації, земельні органи ОДР мають пріоритет у розслідуванні злочинів, що вчиняються на території відповідної німецької землі.

Висновки. У підсумку представленого наукового дослідження слід узагальнити, що на сьогоднішній день в провідних державах Європи та Світу сформувались досить різноманітні підходи щодо організації діяльності органів досудового розслідування взагалі, та забезпечення їх спільної діяльності, зокрема. Тож, найбільш цікавим для імплементації є наступний позитивний досвід:

- по-перше, створити умови, за яких різні правоохоронні органи в процесі вирішення складних справ зможуть самостійно об'єднувати свої ресурси, зокрема: економічні, людські, технологічні;

- по-друге, на прикладі Німеччини, в Україні слід виділити окремий координаційний центр здійснення досудового розслідування, який в тому числі буде нести відповідальність за процес проведення розслідування, а також його «подальшу долю» (наприклад закриття, або ж передачу для розгляду іншому відомству);

- по-третє, розробити єдину інформаційну систему, яка об'єднає інформацію про злочини, розшукувані особи та предмети, а також про зброю і наркотики. Ця система може бути створена на базі вже існуючих інформаційних систем, таких як

¹ Кісліцина І. О. Порівняльно-правовий аналіз Державного бюро розслідувань в Україні та органів, що здійснюють досудове розслідування, у США, ФРН та Великобританії / І. О. Кісліцина // Державне бюро розслідувань: досвід становлення : матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 черв. 2019 р.) / редкол.: Г. О. Ульянова (голова), Н. М. Бакаянова. Одеса : Юридична література, 2019. С. 413.

Єдиний реєстр досудових розслідувань та Єдина інформаційна система органів внутрішніх справ;

- по-четверте, створювати спільні слідчі групи для розслідування злочинів, пов'язаних із корупцією, організованою злочинністю, тероризмом та іншими небезпечними видами злочинності;

по-п'яте, розробити ефективну систему розподілу компетенції між різними суб'єктами взаємодії досудового розслідування, яка має будуватись з урахуванням специфіки рівнів відповідної спільної діяльності;

- по-шосте, необхідним та важливим кроком має бути розширення самостійності та незалежності органів досудового розслідування, в тому числі й у контексті їхньої співпраці одне з одним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Джурканин Т.Д., Негодченко О.В., В.А. Сергевнин. Кадровое обеспечение полиции США: монография. Х.: Изд-во Нац. ун-та внутр. Дел, 2003. 360 с
2. Галунько В.М. Органи слідства в державах різних правових системта в Україні: порівняльний аналіз. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2016. № 6 (2). С. 50–52.
3. Бурлака Я.А. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття : тези доп. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 19 черв. 2020 р.). Харків: НДІ ППСН, 2020. С. 132–134.
4. Бусол О.К. Міжнародний досвід побудови та функціонування спеціалізованих органів з протидії високопосадовій злочинності (у контексті незалежності Державного бюро розслідувань в Україні). URL: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2270:mizhnarodnij-dosvid-pobudovi-ta-funktsionuvannya-spetsializovanikh-organiv-z-protidiji-visokoposadovij-zlochinnosti-2&catid=71&Itemid=382.
5. Галаван З.С. Функціонування системи досудового слідства у державах членах Європейського Союзу. *Публічне право*. 2012. № 3 (7). С. 218–225.
6. The Crown Prosecution Service. URL: <https://www.claims.co.uk/knowledge-base/legal-system/the-cps>
7. Глобенко Г.І. Зарубіжний досвід та положення законодавства України щодо дізнання: порівняльно-правовий аналіз. *Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні* : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (м. Маріуполь, 22 травня 2019 р.). Маріуполь, 2019. С. 294–296.
8. Габорак О. М. Досудове розслідування крізь призму зарубіжного досвіду. *Молодий вчений*. 2020. № 10 (1). С. 74–77.
9. Теремецький В. І. Досудове розслідування: зарубіжний досвід та практика застосування в Україні. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 69. С. 20-29. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2019_69_5.
10. Кісліцина І. О. Порівняльно-правовий аналіз Державного бюро розслідувань в Україні та органів, що здійснюють досудове розслідування, у США, ФРН та Великобританії / І. О. Кісліцина // Державне бюро розслідувань: досвід становлення : матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 черв. 2019 р.) / редкол.: Г. О. Ульянова (голова), Н. М. Бакаянова. Одеса : Юридична література, 2019. С. 411–415.

Vadim I. KOLOMIETS

(The Scientific Institute of Public Law, Kyiv, Ukraine)

FOREIGN EXPERIENCE OF INTERACTION BETWEEN PRE-JUDICIAL INVESTIGATION BODIES AND POSSIBILITIES OF ITS USE IN UKRAINE

It was noted that in the US pre-trial investigation system, the interaction of various bodies plays a key role in ensuring the effectiveness and success of judicial processes. A pretrial investigation may be initiated by the police who discover possible violations of the law, or by federal agencies that provide information about alleged crimes. For example, the Federal Bureau of Investigation (FBI) may receive information from the Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives Control Agency (ATF) about possible violations of the law. Investigative bodies actively exchange information, contributing to effective analysis and detection of facts of crimes. It is summarized that today in the leading countries of Europe and the world quite diverse approaches have been formed regarding the organization of the activities of pre-trial investigation bodies in general, and ensuring their joint activities, in particular.

Keywords: *foreign experience, legal regulation, interaction, pretrial investigation, law enforcement agencies.*